

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1203/2021
24.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Милан Петровић, Тања Савић и Аца Савовић, адвокати у ..., против туженог Акционарско друштво за управљање јавном железничком инфраструктуром Инфраструктура железнице Србије Београд, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 445/21 од 12.02.2021. године, у седници одржаној 24. јуна 2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Ревизија тужиоца се усваја, **УКИДА СЕ** пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 445/21 од 12.02.2021. године и предмет се враћа истом суду на поновно суђење.

Образложење

Основни суд у Вршцу је донео пресуду 2П1 116/19 дана 20.10.2020. године којом је обавезао туженог да тужиоцу на име неисплаћених накнада за исхрану у току рада у периоду од 01.04.2017. до 30.09.2017. године исплати укупан износ од 61.454,42 динара у појединачним месечним износима са законским затезним каматама како је наведено у изреци те пресуде, и на име регреса за коришћење годишњег одмора у истом периоду износ од 20.754,00 динара у појединачним месечним износима са законским затезним каматама како је наведено у изреци те пресуде, те обавезао туженог да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 64.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Апелациони суд у Београду је донео пресуду Гж1 445/21 дана 12.02.2021. године којом је, одлучујући о жалби туженог, преиначио пресуду Основног суда у Вршцу П1 116/19 од 20.10.2020. године и одбио тужбени захтев тужиоца за износ од 61.454,42 динара на име накнаде за исхрану у току рада за период од 01.04.2017. године до 30.09.2017. године, са законским затезним каматама и за износ од 20.754,00 динара на име регреса за коришћење годишњег одмора за исти период, са законским затезним каматама, као и захтев за накнаду трошкова парничног поступка.

Против наведене другостепене пресуде тужилац је изјавио дозвољену и благовремену ревизију, којом пресуду побива у односу на туженог Акционарско друштво за железнички превоз робе Србија Карго Београд, а у ревизији наводи да је у тужби и током поступка означио за туженог АД железнички превоз робе Србија Карго

Београд, а да су и првостепени и другостепени суд по виђењу тужиоца начинили техничку грешку приликом израде пресуда, тако што су као туженог означили АД за управљање јавном железничком инфраструктуром Инфраструктура железнице Србије Београд. У даљем, ревидент оспорава правилност примене материјалног права у одлучивању о тужбеном захтеву.

Према стању у списима предмета тужилац је поднео тужбу против туженог Акционарско друштво за железнички превоз робе Србија Карго Београд, који тужени је поднео одговор на тужбу, док је према садржини записника о одржаним рочиштима за главну расправу поступак вођен и у односу на тако означеног туженог и у односу на Инфраструктуру железнице Србије Акционарско друштво за управљање јавном железничком инфраструктуром Београд, коме је достављена првостепена пресуда и који је изјавио жалбу против првостепене пресуде. Одлучујући о тако изјављеној жалби је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев у односу на Акционарско друштво за управљање јавном железничком инфраструктуром Инфраструктура железнице Србије Београд.

Нижестепене пресуде донете су на основу утврђеног чињеничног стања да је код означеног туженог тужилац у радном односу на неодређено време и да му у току рада у спорном периоду тако означени тужени није исплаћивао накнаду за исхрану у току рада, ни регрес за коришћење годишњег одмора, да је тужиоцу обрачунавана зарада и да је добијао обрачунске листове о припадајућој заради, али да накнада за исхрану у току рада и регрес нису били посебно означени у истим. Анексима о раду тужиоца нису посебно утврђени износи ових накнада, већ је наведено да запослени има право на друга примања по основу радног односа у складу са Колективним уговором железнице Србије. Из налаза и мишљења судског вештака утврђено је да је тужени Колективним уговором утврдио да је у вредност радног часа за обрачун и исплату зараде укључена месечна вредност за исхрану у току рада и вредност 1/12 регреса за коришћење годишњег одмора и сведена на једна радни час, да из Колективног уговора туженог, уговора о раду, нити из обрачунских листа за тужиоца, није могуће утврдити који проценат и номинални износ се односи на трошкове за исхрану у току рада и за регрес за коришћење годишњег одмора, те је налазом вештака утврђена висина неисплаћеног регреса и накнаде на име исхране у току рада у две варијанте. Другостепени суд налази да је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање првостепени суд погрешно применио материјално право када је тужбени захтев усвојио и наведеног туженог обавезао на исплату.

Међутим, како је другостепени суд донео одлуку по жалби Акционарског друштва за управљање јавном железничком инфраструктуром Инфраструктура железнице Србије Београд против првостепене пресуде донете у односу на исто привредно друштво означено за туженог, и на основу чињеничног стања садржаног у тој првостепеној пресуди, то произилази да је утврђивано чињенично стање од значаја за одлуку о тужбеном захтеву у односу на тако означеног туженог, а не чињенично стање од значаја за одлуку о тужбеном захтеву према туженом како је означен у тужби. Тиме недостају релевантне чињенице за одлуку о тужбеном захтеву у односу на туженог означеног у тужби, па се не може испитати ни правилност материјалног права примењеног код одлучивања о тужбеном захтеву.

Применом одредбе члана 416. став 2. Закона о парничном поступку другостепена пресуда је укинута, и предмет враћен другостепеном суду како би испитао услове да одлучује по жалби коју је изјавио тужени Акционарско друштво за управљање јавном железничком инфраструктуром Инфраструктура железнице Србије Београд против првостепене пресуде, и да би предузео радње како би се на основу спроведеног поступка у односу на туженог против кога је тужба изјављена, утврдило релевантно чињенично стање за одлуку о тужбеном захтеву кога је тужилац поставио тужбом и донела законита и правилна одлука.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић